

Kristijan Musek Lešnik

Takole je nagovoril najstnike, šolarje, dijake, maturante norveški minister za zdravje Bent Høie (ker je prevod, ki se širi po slo FB precej drugačen od originalnega besedila, sem tu prevedel uradno besedilo v angleščini, objavljeno na strani norveške vlade):

Vsi smo zelo veseli, da se naši otroci vračajo v šolske klopi.

A danes bi rad govoril o tistih malo starejših.

Tistih, ki še vedno sedijo doma in čakajo.

Rad bi jim povedal, da jih nismo pozabili.

Naš cilj je, da se vrnejo v šole še pred poletjem.

Mnogim smo se zahvalili v času zaprtja.

Skrajni čas je, da se zahvalimo mladim.

Veliko so žrtvovali.

Številni odrasli so v teh tednih obupavali.

Nekateri so bili frustrirani, ker niso mogli ostati na vikendih.

Nekateri je frustriralo delo od doma.

Razumem frustracije.

A vaš vikend je še vedno tam - potrpežljivo čaka na vaš povratek.

In vaše delo bo precej po starem, ko se vrnete.

Za mlade pa to ne velja..

Pomlad, ko dopolniš 14 let, ne bo čakala nate.

Poletje, ko imaš 17 let, je samo eno.

Valete in maturantskega plesa se ne da prevrteti nazaj.

Mi odrasli se pogovarjamo o prihodnjem poletju.

A prihodnje poletje je za ljudi srednjih let, ki kupujejo mleto meso in toaletni papir v akciji.

Ko si mlad, prihodnje poletje ne obstaja.

Ko si mlad, ti je mar za danes in jutri.

Sanjaš o poletju, ki bo sledilo tej pomladi.

Sanjaš o nogometnem prvenstvu na katerem boš dosegel gol, kakršnega ni dosegel še nihče.

Sanjaš o izletu, na katerem boš končno zbrala pogum in se spogledala z najbolj simpatičnim fantom v rezredu.

Sanjaš o plesu, ko boš vso noč preplesal v dragi obleki, za katero si se s starši pregovarjal celo leto.

Sanjaš o proslavljanju zaključka šole s prijatelji.

Potem je prišel virus, ki je razbil sanje.

Ni nogometnega prvenstva, ni izleta.

Ni valete in ni maturantskega plesa.

Za nameček se je nemogoče zbrati pri delu za šolo od doma, ker tvoji starši preveč glasno govorijo na svojih sestankih po Skypu.

Ničesar si ne želim bolj kot da bi lahko povedal našim otrokom in mladim, da bo vse tako kot je bilo.

A ne morem.

Ta pomlad bo drugačna.

To poletje bo drugačno.

To leto bo drugačno.

Vi ste tisti mladi, ki morate stvari početi drugače.

Vi ste tisti, ki ste ustavili vaše življenje za druge, da bi reševali njihova življenja.

Upam, da boste plesali, četudi brez valete in maturantskega plesa.

Upam, da boste zadevali čudovite gole, četudi ne na prvenstvu.

Upam, da se boste spogledovali in dražili s simpatičnimi dekleti in fanti, četudi ne na izletu.

Upam, da boste uživali v proslavljanju zaključka šole, četudi bo drugačno.

To so drugačni časi - še vedno upam, da so lahko lepi.

Hvala vam, vsi norveški otroci in mladi.

Hvala vam, zaključni letniki 2020.

Ponosni smo na vas.

(Saj bi kaj dodal. Pa v resnici ni česa dodat.)

